

Du, hvis freethvide Arm det skærende Sundhedens
Bjerg,
Fyldt med helbredende Saft, omgivet af Vis Dorns
Lignende,
Ronnev freilende hen til den blige, vandsproende
Løbe,
Og, som med Quidernes Bræk, nypræbet vindende
Kraft;
Svov til vor Torvaldsen ned, af brændende Bønner
paamulde!
Sige ham Legemets Kraft! Aanden er pyrig og
stærk.
Dag - som Harpocrates - du, med Fingren paa Løben
præbet
Tausked, kjedende hen paa et uforspælligt
Pland.
Du er min Løjsgen af Ham, i hvem Alt lever og
væres;
Thi forstemmer du taus, kjælet i Tabellens Slør.
Når du vor brændende Bøn, o Du som man tvære
og raude!
Bjød, som ved Ordet du vil fordrum: Jeg vil det,
Ved fund!
Havst!